

Det er altsaa den ene Indvending, den højtærede Minister havde. Selv om vi tænker os, at vi ikke kan naa en saadan Overenskomst med andre Lande, at vi kan faa en for os fordelagtig Vareudveksling i Stand, vil der ikke ske andet, end hvad der alligevel vil ske. Tendensen i alle Europas Lande vil komme til at gaa hen imod dette: at leve mest muligt paa sig selv.

Og saa er der den anden Indvending, nemlig denne, hvad skulde vi gøre ved de arbejdsløse? Og der blev nævnt f. Eks. Tobaksindustrien. Hvad den angaar, vil jeg sige, at jeg er ikke sikker paa, at en væsentlig Indskrænkning i Indførselen af Tobak ikke vil fremkalde noget, der kan komme os til gode. Jeg kender en Husmand nede paa Fyn, der præsterer en Tobak — jeg har selv røget den, og jeg tror at forstaa mig paa Tobak —, der, hvis en Fabrikant vilde interessere sig for den, vilde kunne give et overmaade vel-smagende Produkt, et Produkt med tilsvarende Egenskaber, som den gode Landvin har i Forhold til Chateauvinen. Vil man ryge Havanacigarer, kan man naturligvis ikke tage Tobak fra Fyn; men man kan faktisk derfra faa et rent, rygeligt og vel-smagende Produkt. Det er dog blot en Sidebemærkning, en speciel Ting, jeg nævner. Men der kan maaske være andre Produktioner, der kan komme frem, som vi ikke har haft før, dog, det ser jeg bort fra.

Den højtærede Ministers Indvending var, som sagt, den store Arbejdsløshed, der vilde komme, hvis en eller anden Industri blev lagt øde paa Grund af prohibitiv Told. Maa jeg tillade mig at spørge Hr. Ministeren, hvis det Ideal, der foresvæver os alle, men som jo bare ingen af os tror paa, nemlig at samtlige Politikere gik ud i Landet og forklarede, hvilke Tider der ventede os, og de gjorde det saa indtrængende fra Sogn til Sogn, at Befolkningen virkelig kom til at forstaa det og tog sig sammen og sagde: Vi vil undvære, vi vil spare, vi vil undgaa Katastrofen derigennem, vilde vi gennem dette mindre Forbrug ikke komme til nøjagtig det samme Resultat? Er det ikke rigtigt? Vi vilde faa en Nedgang i Produktionen simpelt hen, fordi der manglede det Marked, der frivilligt havde unddraget sig. Det kan ikke undgaa. Spørgsmaalet rejser sig da igen.

Overhovedet, vil man lave Pandekager, maa man, som det hedder, slaa Æg i Stykker. Man kan gøre det ad den Vej, den højtærede Minister har foreslaaet, og som jeg nu til syvende og sidst alligevel

ikke har Indtrykket af har Ministerens Hjerte, eller man kan gøre det ad den Vej, jeg foreslaar. Hvis man ser bort fra den stærke Vedhængen ved Doktriner og Principper, der gør sig gældende her ligesom andre Steder, saa snart Talen er om Told, har det Forslag, jeg er fremkomme med, den uhyre Fordel, at Spørgsmaalet kan løses derigennem samtidig med, at hele Erhvervslivet indenfor Toldgrænsen bevarer fuld Frihed.

Formanden: Folketingsmanden for Vejle Amts 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Jørgen Jensen: I det lange, vidt-svævende Foredrag, det ærede Medlem fra Rønne (Hauge) holdt, og som ikke vedrører denne Sag, er der et Par Ord, der kræver et Svar. Det ærede Medlem fandt sig foranlediget til at sige om mit Ordførerskab, at det blev udøvet under Tryk- ket af et Kors. Det ærede Medlem vil sikkert vide, at jeg, forinden denne Sag kom til Behandling her, har erkendt Nødvendigheden af, at disse Forhold blev gjort til Genstand for en omhyggelig Undersøgelse og Overvejelse. Desuden vil det ærede Medlem vide — det kan han læse sig til —, at det Omfang, som Forslaget her har, har jeg ikke givet Tilslutning til. Jeg var ikke til Stede i Valutaraadet, da Indstillingen skete, og har ikke stemt for det, og for at der ingen Tvivl skulde være, har jeg erklæret dette skriftligt.

Men om det ærede Medlem er fri for Kors, er en anden Ting. Thi hvad skal det ærede Medlem? Han skal netop forsvare, hvad hans Partis Hovedorgan har brudt Staven over. I den Artikel, jeg citerede, gjorde hans Partis Hovedorgan Bankerne og de Konservative ansvarlige for, hvad der blev væltet ud over Befolkningen her. Nu, da man opdager, at ingen af Delene er Tilfældet, vender man et Par Dage efter om og skælder ud paa os, der ikke vil være med!

Det ærede Medlem gjorde dernæst en Bemærkning om Rederne og Venstres Stilling til Beskatningen af dem. Denne Sag er drøftet saa tidt her. Det vil sikkert erindres, at Uenigheden i 1916 stod ikke om selve Beskatningen, men om den Form, under hvilken den skete. Men paa dette Punkt vil det ærede Medlem vide, at Venstre ønskede andre Veje, dog ikke for at fri Rederne for en virkelig Skat. Naar der nu spørges, om jeg vil være med til at skride ind overfor Rederne, forekommer det mig, at det er et ejendommeligt